

Diversi Tractatvs

Coloniae Agrippinae, 1629

De Causa Efficiente huius potestatis, seu eiectionis dæmonum. Adnotatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61359)

neque vna sola enascitur, patientia exercetur, virtus probatur, humilitas acquiritur, ad omne virtutis genus exercendum occasio datur.

Ad secundum, & tertium facilis est solutio ex dictis.

Dico tertio. Non solum Angeli boni dæmones coercere ac ligare possunt: verum & dæmones superioris ordinis, qui fortiores sunt alios inferioris, qui non sunt ita fortes. Hoc assertum clarum est similitudine sumpta inter homines fortiores, & imbecilliores. Hac arte vtuntur sceleratissimi Magi, qui certa quadam societate, ac conuentione inita cum dæmonibus, implorato auxilio fortiorum dæmonum, alios imbecilliores annulis includere, certisque operibus & locis alligare solent. *Palladius* cap. 20. plurimos ac ferocissimos dæmones in Iamna & Mambra sepulchro per magiam alligatos refert: sed de hoc nos latius, interim videndus est *Victoria* de magia.

Dico quarto. Non solum ab Angelis bonis, & malis possunt dæmones ligari, ac prohiberi ne noceant: verum etiam ab hominibus mediante potestate illis à Deo collata, cuius naturam ex professo in hac Diui Th. quaest. rimamur. Hoc assertum palam fit ex testimonijs sæpè citatis, vbi à Deo & Christo Domino potestas hæc collata est. Sed age in eius explicationem ulterius progrediamur.

DE CAUSA EFFICIENTE huius potestatis, seu eiectionis dæmonum.

ADNOTATIO.

Acturi de causa efficiente ad fugandos dæmones, ne hominibus molestias ingerant, diuidere causam effectricem necesse est, in causam principalem, & instrumentalem. Principalis quidem causa Deus est, cuius imperio subdita est omnis creatura etiam dæmones: *Colūna cæli*, inquit *Iob 26. contremiscunt, & pauent ad nutum eius. Spiritus eius ornauit cælos, & obstetricante manu eius aductus est coluber tortuosus*; id est diabolus. Et quamuis opera Dei ad extra sint tribus personis conuenientia, tamen quia filius Dei factus caro, erat profligaturus potentiam diaboli, qui tyrannide occupauerat orbem, huic exitiali hosti fugando, & ab hominibus eiciendo egregiam, & frequentem nauauit operam in terris degens: & ideo ipsi vt causæ principali dæmonum pulsionem attribuimus: qui de se, *Matt. 28. ait: Data est potestas mihi in cælo, & in terra: & de eodem Apocal. 20. Ioannes ait: Habet clauem abyssi & catenam magnam in manu sua, & apprehendere potest draconem serpētem antiquum, cuiusq; ligare, & mittere in abyssum, & claudere, atque signare.* Quæ verba satis exprimunt Christum Dominum sua virtute diuina causam esse efficiētem principalem omnium.

omnium dæmonum pellendorum.

Post Christum verò non inuenio alias causas efficiètes principales nisi Angelos, siue bonos, siue malos: nequã verò spiritus, si superioris ordinis sint, ac ex consequenti robustiorum virtü, pellere possunt dæmones inferioris ordinis: quia infirmiores sunt, & sæpè (vt iam vidimus) expellunt: at verò Angeli boni, siue sint impares naturalibus viribus, siue pares, siue sint superioris ordinis, siue inferioris, supra malos spiritus potestatem habêt, possuntq; ab hominibus molestâdis abigere, imò & torquere. De spiritibus bonis, qui ordinis superioris sunt, certa res est: quia viribus naturalibus potèntiores sunt. Talem censeo fuisse Raphaelè Angelum, qui dæmonem Asmodæum à Tobia, & Sara coniugibus abegit, ac in deserto Ægypti ligauit, ne eis noceret sicut cæteris sponsis Sara, Tobia & Sara. Quod verò Angelus bonus ordinis inferioris potestatem habeat arcendi, & subiugandi spiritum malum, etiam si superioris ordinis sit: asserit Augustinus lib. 3. de Trinitate cap. 4. Spiritus vita desertor, atque peccator (ait Augustin.) regitur per spiritum vita rationalem, pium, & iustum, Et D. Gregorius homilia 34. in Euangelia docet, virtutes aduersas (id est dæmones) subiectas esse Angelis, qui potestates dicuntur. His adiungitur D. Thom. 1. part. quest. 109. artic. 2. 4. Ratio huius est: quia propter peccata dæmoniorũ ea subiecit Deus omnibus bonis spiritibus, vel quia vires

eorum elanguerunt, vel (quod certius est) quia virtute diuina cõmunicata potestatem supra cacodæmones acceperunt. Verũ tamen quando eã potestatem exercet supra dæmones ordinis superioris: non concurrunt inferiores spiritus boni vt cause principales, sed vt instrumentariæ, mediante virtute à Deo communicata.

Et idem dicendum est de hominibus, qui cum imbecilliores viribus sunt, quã minimus dæmonum; in eis abigendis nequaquam concurrere possunt vt cause efficientes principales, sed tantum vt instrumentales Dei, & Christi, virtute scilicet diuina hominibus communicata. Bene hoc agnouit Beatus Bernardus: tum enim arroganter spiritus nequã, qui arripuerat quẽdam, ipsi insultaret, quod nec Syrus (Sanctũ Syrum intellige, ad cuius reliquias oblessum miserat) nec Bernardulus (sic per contemptum sanctum virum nominabat) ipsum à suo domicilio esset pulsurus: nonne (respondit Bernardus) Syrus eijciet, non Bernardus, sed dominus noster Iesus Christus. Et Diuus Petrus & Ioannes Actorum 3. cum sanassent quendam claudum ab vtero matris, ne ipsis, vt causis principalibus sanitas ea tribueretur, sed tantum vt instrumentalibus, quibus Christus suam virtutem communicauit dixerunt: Viri Israelita quid miramini in hoc? aut nos quid intuemini? quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare, &c. Idem possemus & nos dicere, quando

Bernard.

Act. 3.

K 2 eijci-

eijcimus dæmonia, adscribentes ejectionem vt causæ principali Christo Domino, & nobis vt instrumentarijs: qui virtute accepta à Christo id opus nostris viribus impar perficimus. Communicauitq; hanc potestatem hominibus, vt ipsi, licet natura imbecilliores, possent tãquam causæ instrumentales dæmones fugare, imò & profligare, ne hominibus molesti sint, & non sine operationibus humanis (quas esse necessarias vt instrumenta humana operentur) schola Sancti Thomæ affirmat.

3 Quare meritò disputabitur, quibus actibus, quibusve medijs Christus Dominus suam virtutem communicauerit, vt his adhibitis homines abigant dæmonia, ne hominibus molesta sint. *Secundò*, istorum mediorum virtutem, ac efficaciam tuebimur aduersus calumniantes Hæreticos. *Tertiò*, docebimus modum concurrendi horum mediorum ad dæmonum pulsionem. *Quartò*, an semper media isthæc efficacia sint ad hostes communes hos propulsandos. Ac demum, an aliquibus sensibilibus vis naturalis insit ad cogendos dæmones, ne hominibus molesti sint? Igitur sit

DISPUTATIO XII.

De numero mediorum, quibus licitè & proficue vti possint fideles, ad fugandos dæmones.

4 IN primis de exorcismis, quibus exercetur potestas abigendi dæmones collata à Christo, de quatuor egimus,

Exorcismus Græcè, adiuratio Latine dicitur. Quid autem sit adiurare dæmones, superius docuimus: est namque dæmonibus imperare per obtestationem alicuius rei sacræ, ne hominibus mala inferant.

Dubitat tamen: an de essentia adiurationis sit imperium confirmare per aliquid diuinum? & quod sit illud?

Et videtur vera pars affirmatiua. *Primò* quia Marci ultimo, vbi potestas abigendi dæmones renouata est, & traditus modus ea vtendi, dicit Christus Dominus: *In nomine meo dæmonia eijcient.* Ecce adiuratio necessariò debet fieri per inuocationem alicuius diuini, imò necessariò per inuocationem nominis Iesu. *Confirmatur*: quia isto modo adiurandi vsi sunt Apostoli, & Patres eorum cœtanei. Legitur namque Luc. 10. Apostolos missos à Christo ad prædicandum cum gaudio reuertentes dixisse: *Domine in nomine tuo etiam dæmonia subiiciuntur nobis.* Ad quorum imitationem quidam Iudæi dæmonia pellebant in nomine Iesu, vt videt licet Lucæ 9. & D. Paulus Acto. 16. eijciens spiritum immundum à puella ait: *Præcipio tibi in nomine Iesu discedere ab ea.* Et Actuum 19. quidam Iudæi leguntur adiurasse dæmones per nomen Iesu, quem Paulus prædicabat, nimirum, quia videbant Paulum eodè nomine vti in dæmonibus pellendis: & Iustinus cœtaneus Apostolorum: *Nominis Iesu (inquit) potentiam dæmones tremunt, & reformidant.* & ho-